

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd κ.λπ. κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-424/11) ⁽¹⁾

(Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Απαλλαγή της διαχείρισεως αμοιβαίων κεφαλαίων — Έκταση — Συνταξιοδοτικά προγράμματα)

(2013/C 123/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd

κατά

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Ερμηνεία του άρθρου 13, Β, στοιχείο δ', περίπτωση 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Ερμηνεία του άρθρου 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Απαλλαγές — Έκταση της απαλλαγής όσον αφορά τη διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων — Ζήτημα σχετικά με το αν εμπίπτουν στην απαλλαγή αυτή τα συνταξιοδοτικά προγράμματα

Διατακτικό

Το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, και το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι επενδυτικό κεφάλαιο στο οποίο συγκεντρώνονται τα στοιχεία ενεργητικού ενός συνταξιοδοτικού προγράμματος δεν εμπίπτει στην έννοια του όρου «αμοιβαία κεφάλαια», κατά τις διατάξεις αυτές, των οποίων η διαχείριση δύναται να απαλλαγεί του ΦΠΑ με γνώμονα τον σκοπό των οδηγιών αυτών και την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας, δεδομένου ότι τα μέλη δεν φέρουν τον κίνδυνο

εκ της διαχείρισεως του εν λόγω κεφαλαίου και ότι οι εισφορές τις οποίες καταβάλλει ο εργοδότης στο συνταξιοδοτικό πρόγραμμα αποτελούν για αυτόν μέσο εκπληρώσεως των εκ του νόμου υποχρεώσεών του προς τους εργαζομένους του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 311 της 22.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DKV Belgium SA κατά Association belge des consommateurs Test-Achats ASBL

(Υπόθεση C-577/11) ⁽¹⁾

(Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Οδηγίες 73/239/ΕΟΚ και 92/49/ΕΟΚ — Πρωτασφάλιση εκτός της ασφαλίσεως ζωής — Αρχή της τιμολογιακής ελευθερίας — Συμβάσεις ασφαλίσεως μη επαγγελματικής ασθένειας — Περιορισμοί — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος)

(2013/C 123/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

DKV Belgium SA

κατά

Association belge des consommateurs Test-Achats ASBL

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Cour d'appel de Bruxelles — Ερμηνεία των άρθρων 49 και 56 ΣΛΕΕ, των άρθρων 29, δεύτερο εδάφιο, και 39, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφαλίσεως ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την «πρωτασφάλιση εκτός της ασφαλείας ζωής») (ΕΕ L 228, σ. 1), καθώς και του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 157) — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιτρέπει, στο πλαίσιο συμβάσεων ασφαλίσεως ασθένειας που δεν συνδέονται με την επαγγελματική δραστηριότητα, μόνον ετήσια προσαρμογή του ασφαλιστρού, του απαλλασσόμενου ποσού και της παροχής, τούτο δε αποκλειστικώς βάσει ειδικών κριτηρίων — Καθεστώς προηγούμενης έγκρισης των τιμολογίων — Περιορισμός των αρχών της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος

Διατακτικό

Τα άρθρα 29 και 39, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής), και το άρθρο 8, παράγραφος 3, της πρώτης οδηγίας 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/49, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτάσσονται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει, στο πλαίσιο συμβάσεων ασφαλίσεως ασθένειας που δεν συνδέονται με την επαγγελματική δραστηριότητα, διατάξεις κατά τις οποίες το ασφάλιστρο, το απαλλασσόμενο ποσό και η παροχή μπορούν να προσαρμόζονται κατά την ετήσια καταβολή του ασφαλιστρού μόνον:

- βάσει του δείκτη τιμών καταναλωτή, ή
- βάσει ενός αποκαλούμενου «ιατρικού» δείκτη, εάν και στον βαθμό που η εξέλιξη του δείκτη αυτού υπερβαίνει την εξέλιξη του δείκτη των τιμών καταναλωτή, ή
- βάσει εγκρίσεως διοικητικής αρχής επιφορτισμένης με τον έλεγχο των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, κατόπιν αιτήσεως της ενδιαφερόμενης ασφαλιστικής επιχειρήσεως, εφόσον η εν λόγω αρχή διαπιστώσει ότι η εφαρμογή του τιμολογίου της εν λόγω επιχειρήσεως, παρά τις προσαρμογές που υπολογίζονται βάσει των δύο αυτών ειδών δεικτών, προκαλεί ή ενδέχεται να προκαλέσει ζημίες.

Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτάσσονται σε τέτοια κανονιστική ρύθμιση, στον βαθμό που δεν υφίσταται λιγότερο δεσμευτικό μέτρο το οποίο να καθιστά δυνατή, υπό τις ίδιες συνθήκες, την επίτευξη του σκοπού προστασίας του καταναλωτή έναντι σημαντικών και απρόβλεπτων αυξήσεων των ασφαλιστρών, γεγονός που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει.

(¹) ΕΕ C 32 της 4.2.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ITV Broadcasting Limited κ.λπ. κατά TV Catch Up Limited

(Υπόθεση C-607/11) (¹)

(Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Διαδικτυακή μετάδοση από τρίτο εκπομπών εμπορικών ραδιοτηλεοπτικών φορέων — «Live streaming» — Παρουσίαση στο κοινό)

(2013/C 123/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ITV Broadcasting Limited, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd, ITV Studios Ltd

κατά

TV Catch Up Limited

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10) — Έννοια της «παρουσίασεως στο κοινό» — Άδεια των δημιουργών να μεταδίδονται ραδιοτηλεοπτικώς τα έργα τους σε χερσαίο δίκτυο ελευθέρως λήψεως είτε προς ολόκληρο το κράτος μέλος είτε προς συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή εντός κράτους μέλους — Υπηρεσία συνεχούς ζωντανής μεταδόσεως που παρέχει τρίτος ραδιοτηλεοπτικός σταθμός σε μεμονωμένους συνδρομητές, οι οποίοι καταβάλλουν ραδιοτηλεοπτικά τέλη και μπορούν ως εκ τούτου να λαμβάνουν ζωντανά το μεταδιδόμενο περιεχόμενο μέσω μιας ροής διαδικτύου

Διατακτικό

1) Ο όρος «παρουσίαση στο κοινό», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι καλύπτει αναμετάδοση έργων περιλαμβανομένων σε χερσαία ραδιοτηλεοπτική μετάδοση

— που πραγματοποιεί φορέας διαφορετικός του αρχικού ραδιοτηλεοπτικού φορέα,

— μέσω ροής διαδικτύου που τίθεται στη διάθεση των συνδρομητών του συγκεκριμένου φορέα, οι οποίοι μπορούν να λαμβάνουν νομίμως την αναμετάδοση διά της συνδέσεως με τον εξυπηρετητή του,

— μολονότι οι εν λόγω συνδρομητές βρίσκονται στην περιοχή λήψεως της εν λόγω χερσαίας ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως και μπορούν να τη λαμβάνουν νομίμως στον τηλεοπτικό τους δέκτη.

2) Δεν ασκεί επιρροή για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το γεγονός ότι αναμετάδοση, όπως αυτή της κύριας δίκης, χρηματοδοτείται από διαφημίσεις και έχει, ως εκ τούτου, κερδοσκοπικό χαρακτήρα.

3) Δεν ασκεί επιρροή για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το γεγονός ότι ο φορέας που πραγματοποιεί αναμετάδοση, όπως αυτή της κύριας δίκης, ανταγωνίζεται άμεσα τον αρχικό ραδιοτηλεοπτικό φορέα.

(¹) ΕΕ C 65 της 3.3.2012.